

Motion till riksdagen

1988/89: Fi84

av Lars Tobisson m. fl. (m)

med anledning av prop. 1988/89: 150 med förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1989/90, m. m. (kompletteringspropositionen)

Beträffande den kommunala ekonomin innehöll årets budgetproposition endast ett allmänt resonemang på knappt en trycksida. De konkreta förslagen på området uppsköts till kompletteringspropositionen. Vi moderater analyserade däremot utförligt i en kommittémotion det kommunalekonomiska läget och redovisade våra förslag till reformer. Denna och liknande motioner från oppositionshåll har sedan legat obehandlade i väntan på regeringens förslag.

Som vi förutskickade i januari har den inträffade förseningen på tre och en halv månader medfört betydande olägenheter för kommuner och landsting. Planeringen inför 1990 har redan kommit en god bit på väg, och ovissheten om statliga bidrag, pålagor och föreskrifter skapar naturligtvis avsevärda svårigheter i det kommunala budgetarbetet.

När regeringen nu återkommer till frågan, måste vi tyvärr konstatera, att den extra betänketiden inte avsatt några spår. Framställningen i kompletteringspropositionen på denna punkt är kortfattad, analysen grund och förslagen rutinbetonade. Finansministern upprepar – för vilken gång i ordningen vill vi låta vara osagt – att den kommunala utgiftsexpansionen överskrider den av riksdagen målsatta takten av 1 procent, men han gör som vanligt inget åt problemet. Liksom tidigare förutses en god finansiell utveckling till följd av eftersläpande ökning av skatteintäkterna och avtagande löne- och kostnadsstegring, och som vanligt är den senare prognosen alltför optimistisk. Enda nyheten kan sägas vara uppmaningen till kommunerna att eftersträva en mer rationell hantering av sitt realkapital. Förmodligen är det de av riksrevisionsverket påtalade bristerna i detta avseende på det statliga området som ligger bakom.

Behandlingen i propositionen av frågor som rör lönepolitik och personalrekrytering är motsägelsefull. Kommuner och landsting tillhålls att inte tillgodose behovet av personal genom att locka med stora nominella lönepåslag. I Stockholmsområdet befrias de emellertid från den extra höjning av löneskatten med tre procentenheter som är avsedd att kyla ned den särskilt överhettade arbetsmarknad som där sägs råda. Å andra sidan breddas den särskilda skatteutjämningsavgiften (Robin Hood-skatten) till att omfatta fler kommuner inom denna region.

Särskilt beklagligt är det att regeringen ännu inte tagit sig samman till att föreslå den ofrånkomliga åtgärden att samtidigt reducera de specialdesti-

nerade statsbidragen och den omfattande reglering som åtföljer dessa. Tvärtom ökar detaljstyrningen, bl. a. genom att bidragen till det kommunala barnomsorgsmonopolet i fortsättningen delvis skall finansieras genom att skatteutjämningsavgiften höjs för kommunerna.

Mot. 1988/89

Fi84

Vi vidhåller våra förslag i motion 1988/89:Fi311. Den allmänna skatteutjämningsavgiften skall således inte höjas utan avskaffas. Den särskilda skatteutjämningsavgiften, som inte verkar utjämnande utan höjande på skattenivån, skall likaledes slopas i stället för att utvidgas. Insatser för att sänka höga kommunala utdebiteringar skall tvärtom premieras med extra skatteutjämningsbidrag. Av bl. a. detta skäl behöver ramen för extra skatteutjämningsbidrag vara större än den av regeringen föreslagna. Beträffande skatteutjämningsystemet i övrigt har vi i ovannämnda motion föreslagit förändringar i gällande regelverk, vilka vi fortfarande ser som angelägna. De båda anslag som avser att kompensera för avskaffandet av den kommunala företagsbeskattningen resp. garantibeskattningen bör avskaffas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar avskaffa den allmänna skatteutjämningsavgiften fr. o. m. 1990,
2. att riksdagen beslutar avskaffa den särskilda skatteutjämningsavgiften (Robin Hood-skatten) fr. o. m. 1990,
3. att riksdagen beslutar avskaffa bidraget till kommunerna med anledning av avskaffandet av den kommunala företagsbeskattningen,
4. att riksdagen beslutar avskaffa bidraget till kommunerna med anledning av avskaffandet av den kommunala garantibeskattningen m. m.

Stockholm den 10 maj 1989

Lars Tobisson (m)

Rune Rydén (m)

Filip Fridolfsson (m)

Inger René (m)

Knut Wachtmeister (m)